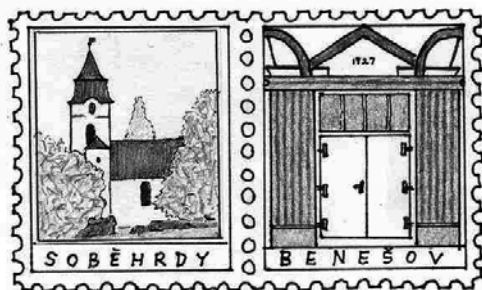

ČÍSLO 108 (3/2021)

ZÁŘÍ 2021

Věstník evangelických sborů
na Benešovsku

SOBĚHRDSKÝ BRATR

KÁZÁNÍ

Žalm 139, 23-24

Bože, zkoumej mě, ty znáš mé srdce, zkoušej mě, ty znáš můj neklid, hled', zda jsem nesešel na cestu trápení, a po cestě věčnosti mě veď! (ekumenický překlad)

Vyzpytuj mne, Bože silný, a poznej srdce mé; zkus mne, a poznej myšlení má. A popatř, chodím-liť já cestou odpornou tobě, a veď mne cestou věčnou. (kralický překlad)

Vyzpytuj mě, Bože a poznej mé srdce, zkoumej mě a poznej mé myšlení a pohled', není-li ve mě cesta trápení a veď mě cestou věčnosti. (studijní překlad)

Marie Stolařová psala: „Kázání do Sobra by mohla napsat Katka, má s těma školníma dětma k začátku školního roku blíž.“ Jenže na jaký text? Otevřela jsem Bibli a tam konec 139. žalmu... Tak jo. Zkoušení – kde jinde ho člověk zažije v plné parádě než ve škole.

V Neratově v Orlických horách je krásný kostel – střechu má ze skla. Takové okno do nebe to je. Lidi vidí na Boha, Bůh vidí na

lidi... Trochu mi ten výhled připomínal sukku – stan či stánek s děravou střechou. Taky je vidět na hvězdičky, na Boha, na jeho požehnání – synů Abrahama bude jako hvězdiček na nebi, jen si je spočítej, člověče, spočítej si Boží požehnání; je jich víc než deset? Dvacet? Sto? Tisíc? Tisíceré tisíců? Je to víc, než si dovedeš představit, že jo, větší než tvoje schopnost spočítat hvězdičky je Boží požehnání, člověče... i obráceně – Bůh vidí na člověka v tom stánku s dírami ve střеше. Žádné trámy mu nezaclání. Ne že bych to nevěděla, jen v tom Neratově jsem si tohle uvědomila nějak víc.

Bůh na nás vidí a my vidíme na něj. Žádná bariéra mezi námi a jím nestojí, můžeme dokonce s vděčností počítat ve dne v noci požehnání, kterého se nám dostalo a dostává a ještě dostane. To požehnání, které tu bylo, není všechno. Je tu naděje na to, co z toho moře hvězdiček požehnání uchystal Bůh pro mě na zítra, pozítří, za rok...

Nebo jinak v tom stánku se střechou-nestřechou: Bůh do nás vidí. Neschováme se před jeho očima. To už zní trochu hůř. Koukat na Pána Boha, těšit se z toho a na to, co dostáváme a dostaneme, je nadějně a krásné. Obráceně – ne každý chce být viděn. Požehnání přijímat, to ano, ale dát si vidět do toho, co dělám? Je Bůh přísná učitelka, nebo ne? Překlady konce žalmu jsou různé a je zajímavé, jak má každý v paměti ten „svůj“ překlad – překlad, na kterém vyrostl. Ani jeden z překladů ale nezmirňuje otevřenost, se kterou se žalmista vydává Bohu. Zkoušej mě. Poznej mé myšlení. Ve škole žádá tohle jen někdo, kdo si chce opravit známku nebo si šplhnout. Chce si žalmista šplhnout nebo opravit známku z víry? O co žalmistovi jde? O to, aby šel cestou spravedlnosti Boží. Touží po dobru, harmonii... po vztahu k Bohu. Chce být zkoušen – ale je to zkoušení, které nemá primárně odhalit nedostatky nebo vyzdvihnout znalosti, je to zkoušení vnímané jako zkoušení k dobrému zkušeného, taková pomocná, laskavá revize toho, co je.

Bůh vidí a ví, co se v něm a kolem něj děje. A žalmista – zdá se – má z toho radost. Že nemusí nic vysvětlovat, skrývat – a je přijímán takový, jaký je. I když Bůh vidí jeho ctnosti, nectnosti i jeho základní nastavení, ze kterého pak ty ctnosti a nectnosti vyvěrají.

Hleď, zda jsem nesešel na cestu trápení. Vidím já sama, že jsem sešla na takovou cestu, kde se trápím? Kde mi něco schází a já to neumím pojmenovat? Kde jsem něco opustila, něco udělala a teď jsem jinde, než kde to tepe životem? Nejspíš nevidím, protože já jsem v tom namočená až po uši. Pohled z výšky je v tomto případě výhodou. Vidět věci v souvislostech. A zase se vracím ke vztahu k Bohu: dokud je vztah k Bohu formální jako k přísnému učiteli nebo rovnou krotiteli divěho žactva, je to jiné, než když je Bůh přítel a průvodce. Dovede dát radu, dovede vidět, co já nevidím. Chce pomoci, ne se po někom vozit. Říká se tomu konstruktivní kritika podložená přátelstvím. Kamarádka také řekne: To byla ale pitomost! A stejně půjdem na víno.

Zkoušení – z toho žalmistova postoje ke zkoušení voní důvěra. Po cestě spravedlnosti mě veď. Pouto přátelství s Bohem zůstává i poté, co oba víme, jak to se mnou je – je ve mně cesta trápení, nebo ne? Kde jsem a kde bych měla teď být? Důvěra, že i kdyby ve mně ta cesta trápení byla, můžu být vedena – nebo můžu říct doprovázena? – jinou cestou, cestou ne-trápení, cestou přátelství s Bohem.

Je vlastně vůbec nějaká cesta trápení, když jsem i ve zkoušení doprovázena a milována Bohem bez ohledu na výsledek zkoušky, bez ohledu na můj výkon při zkoušení? Možná že ano – ale od chvíle prosby – po cestě věčnosti mě veď – už nemá tu absolutní platnost nade mnou. Vztah a důvěra – to je tady základ.

Časy sloves *zkoušej – zkoumej mě – poznej* – jsou časy neukončené. Děj probíhá. Jak dlouho bude probíhat? A skončí někdy? Nevím. Ta obrovská důvěra v Boha, otevřenost koresponduje s obrovskou důvěrou Boží v nás, s obrovskou otevřeností vůči nám. Žádná tlustá stěna hřichu, žádná zkratka z Božích cest jinam nás neurve od Boha, který přece už z dálky vidí, kde jsme a co a proč děláme. Ještě že tak – že nás nemusí složitě hledat, když k Němu voláme.

Nedávno šly děti po prázdninách do školy. U školy bylo vidět, jak se některé těší – ty do budovy vběhly. A bylo vidět, že jiné tam jdou z nutnosti, povinnosti, některé s odporem. Dovedu si představit, že stejně tak různorodé mohou být reakce křesťanů na

139. žalm. Od úleku, útěku až po žalmistovu otevřenost a radost ze setkání s Bohem.

Jsou lidé, kteří žijí v otevřenosti Bohu a je jim v tom dobře. Vědomí jejich vlastní slabosti jim dává citlivost pro slabost druhých a touhu jim pomáhat, tím, že budou skutky a slovy mluvit o Bohu – o Bohu, který je nám blízko, který do nás vidí a vede nás na cestu věčnosti k sobě.

Bože, zkoumej mě, ty znáš mé srdce, zkoušej mě, ty znáš můj neklid, hled', zda jsem nesešla na cestu trápení, a po cestě věčnosti mě ved'

Kateřina Frühbauerová

Zpráva staršovstva za rok 2020 – Benešov

V roce 2020 žilo společenství evangelíků na Benešovsku, Vlašimsku, Naveklovsku a Týnecku již pod vedením sestry farářky Kateřiny Frühbauerové. Staršovstvo spolu s farářkou se soustředilo na zajištění nedělních shromáždění, nedělní školy, práci s dětmi, biblické hodiny, mezigenerační setkávání (kavárnička) a na spolupráci s Diakonii ve Vlašimi.

Pár čísel

K 31. 12. 2020 činil **počet členů** našeho sboru **259 duší**. Svátost **křtu** byla udělena dvěma lidem, zemřeli čtyři lidé, tři se odstěhovali.

Bohoslužby

se konaly v Benešově 36x, s průměrnou účastí 23 lidí, ve Vlašimi 14 x s průměrnou účastí 4 lidé. Na přípravě a vedení bohoslužeb se podíleli kromě ses. farářky K. Frühbauerové, také **hosté** a náš výpomocný kazatel T. Dušek. Výjimečně byly i čtené. Počet bohoslužeb byl nestandardní vzhledem k mimořádné epidemické situaci – místo bohoslužeb v kostele jsme na čas museli přejít na pouze on-line verze bohoslužeb.

Děkujeme všem, kdo doprovázejí společný zpěv na harmonium, klarinet, kytaru či klavír.

Ekumenické bohoslužby se konaly dvakrát. V Benešově v rámci týdne modliteb za jednotu křesťanů byly ekumenické bohoslužby v naší modli-

tebně a navazovalo na ně posezení u svařeného vína. Bohoslužby ve Vlašimi 26.12. musely být vzhledem k epidemiologické situaci pouze on-line.

Pokud to šlo, probíhala **nedělní škola** (NŠ), kde se 2-12 dětem střídavě věnovali: Míša a Igor Turzikovi, Markéta Doušová a Iva Kašparová. NŠ koordinuje Markéta Doušová.

Biblické hodiny

Biblické hodiny chápeme jako otevřené společenství nad Biblií. Letos byly probírány texty ekumenického lekcionáře na danou neděli. On-line konání biblických hodin umožnilo překlenout vzdálenost mezi členy sboru. Učíme se od sebe navzájem. Prožité a promodlené zkušenosti s biblickými texty ožívají v diskuzi.

S dětmi

Pro děti bylo připravováno Nábožko na doma – podklady pro bohoslužby nebo nábožko doma. Měly podpořit dialog, vytvořit prostor pro předávání svědectví víry v rodinách, otevřít dobrý čas pro hru a společné objevování. V době, kdy byla koronavirová opatření mírnější a děti se mohly scházet, bylo nábožko prezenčně na faře. Děti se zapojily do soutěže Modlitba za domov – vytvořily obraz a krátké video.

Konfirmandi se scházeli prezenčně i on-line.

Ses. farářka vedla křestní přípravu a připravovala čtyři páry ke svatbě.

Pastorační služba

Pastorace je trvalým sborovým úkolem. I zde bylo nutno najít nové formy pastorace vzhledem k omezením. Do pastorace po telefonu se zapojili nejen starší sboru. Pokračovaly však i osobní pastorační návštěvy. Po biblických hodinách se ještě chvíli povídalo po netu, stejně tak po staršovstvu. Pro všechny byly tyto neformální rozhovory velmi důležité.

Mezi pastorační úkoly lze zařadit i přípravu občerstvení pro bezdomovce a jejich dopravu do parku před Hlavním nádražím v Praze (organizováno Pražským seniorátem). Náš sbor pravidelně zajišťuje jednu středu a jeden čtvrtek v období letních prázdnin (organizuje M. Nulíčková), ale akce byla na poslední chvíli seniorátem odvolána.

Spolupráce se střediskem Diakonie ve Vlašimi

Spolupráce se střediskem Diakonie se v roce 2020 rozvíjela po více liniích. V Dozorčí radě působí M. Nulíčková a J. Macháček. Do Vlašimi jezdila ses. farářka, pokud to pandemická situace dovolila, jednou za měsíc, zpravidla s výtvarnou aktivitou pro děti z azylového domu. Sbor daroval 4550 Kč na zřízení pískoviště v azylovém domě.

Sborový život ve stínu koronaviru.

Počínaje březnem 2020 muselo staršovstvo a zejména ses. farářka reagovat na aktuální vývoj epidemiologické situace a hledat nové formy sborových aktivit (bohoslužby, rodinné bohoslužby, biblické hodiny, náboženství pro děti) s ohledem na epidemickou situaci. Pro sborovou činnost jsme volili, podle aktuální situace, hybridní přístup – t.j. prezenční + online účast.

Tomáš Dušek začal se streamovanými bohoslužbami. Tomáš spolu s Igorem Turzikem tvořili první streamovací tým; přidali se Petra Macháčková s Janem Zemanem a další posilou byl Jirka Šíma – zdroj nápadů na místa, odkud lze streamovat. Streamy byly realizovány z presbyterny, ale také z Konopiště a z vlašimského parku. Výrazný kvalitativní posun v přenosu navrhl a realizoval Vojta Komárek – pro potřebu sboru zakoupil speciální kameru umožňující vysílání a záznam bohoslužeb na profesionální úrovni. Práci s kamerou si kromě Vojty osvojili Ondra Douša a Igor Turzik. Rodiny všech výše uvedených aktérů nesly tuhle práci s nimi svojí investicí času a námahy. Poděkování patří trpělivým ženám a mužům Světlaně, Míše, Honzovi, Zdence, Iloně, Drahošovi a Haně. Dá se říci, že rok 2020 byl ve znamení výzev. Potěšilo nás hodnocení zvenčí od blízkých i kamarádů, jak se sboru podařilo složitou a nenadálou situaci zvládnout. Jsme rádi, že to tak zvenčí vypadalo, prakticky se za tím schovávala a schovává spousta práce, osobního nasazení, ochoty a učení se hledat řešení.

Během nouzového stavu byl také zřízen sborový facebookový účet, který je úspěšně využíván.

Aby počítače a všechny kabely byly tam, kde mají být a pracovaly, jak mají, bylo opakovaně potřeba odborného zásahu Jana Zemana.

Sestra farářka děkuje Markétě Doušové, Tomášovi Duškovi a Igorovi Turzikovi za trpělivé školení v pokročilé práci s počítačem.

Zde je výčet toho co se dělo a co bylo třeba dělat: streamovat či jinak vysílat bohoslužby za jakékoliv situace a z různých míst; doručit tištěnou formu kázání těm, kdo byli trvale off-line; udržet kontakt se členy sboru – telefony, maily; utvořit tým lidí, kteří byli ochotni pomáhat prakticky – nákup, dojetí do lékárny; roušky pro azylový dům – pro personál, matky i děti; roušky pro starší členy sboru – roušky se šily, rozdávaly, rozvázely; adventní kalendář on-line; vánoční hra naruby – kvarteto pro děti sborové i z azylového domu; připravit podcasty, Slovo na každý den v audio a video verzi a nahrávky písní z evangelických zpěvníků a umístit je na sborový web.

Spolu se soběhrdskými

Vydáváme časopis Soběhrdský bratr a účastníme se společných sborových výletů. Pro letošek byl připravován výlet do Moravče, Pelhřimova a Želiva. S ohledem na epidemickou situaci se výlet nemohl uskutečnit, ale Jirka Šíma připravil na 5. května sborový výlet na hrad Český Šternberk přes Rataje nad Sázavou.

Varhany pro naši modlitebnu

Staršovstvo projednávalo možnost zakoupení a instalace repasovaných varhan do naší modlitebny. Díky naší varhanici Daniele Veselé je bylo možné získat za mimořádně příznivou cenu. Varhany, které bychom rádi pořídili, jsou od varhanáře Turnwalda st., mají dva manuály a pedál. Lze je tedy použít jak k sólovému zahájení či závěru bohoslužeb, tak k doprovodu zpěvu i společně s jinými nástroji. Nad rámec bohoslužeb na nich lze samozřejmě hrát skvosty klasické hudby. Na listopadovém staršovstvu bylo rozhodnuto o nákupu a instalaci varhan dle návrhu D. Veselé. Staršovstvo usiluje o vícezdrojové financování.

Pro benešovskou veřejnost

20. 2. 2020 úspěšně proběhl klavírní koncert pana J. Straky (student JAMU), kterého se zúčastnilo na 40 lidí. Noc kostelů jsme se rozhodli pro tento rok vzhledem k epidemiologické situaci vynechat. Na Štědrý den

odpoledne proběhlo, za přispění ses. farářky Frühbauerové, tradiční „Sváteční slovo“ v on-line podobě přístupné na stránkách města.

Staršovstvo sboru

Po celý rok pracuje staršovstvo ve složení T. Dušek (místokurátor), J. Šíma (pokladník), I. Turzik, D. Veselá, J. Zavadil (kurátor) a H. Zemánová. Schůzí staršovstva se účastní a na práci se podílejí i náhradníci – M. Doušová, I. Kašparová, J. Macháček a M. Nulíčková (účetní).

Sborové účetnictví je zpracováváno mimo náš sbor paní Alenou Musilovou z Prahy v součinnosti s Mir. Nulíčkovou. Staršovstvo probíralo stav záznamů v kartotéce členů sboru. Práce na potřebné úpravě a aktualizaci záznamů organizují I. Turzik a J. Macháček. Staršovstvo se průběžně zabývalo stavem štítové zdi a komínů na sousedním domě, protože jejich stav ohrožuje střechu sborového domu a dokonce i zdraví lidí na farské zahradě.

Děkujeme

všem, že myslíte na sbor v modlitbě, že ho podporujete svým časem, zájmem, vlastním nasazením a penězi. Děkujeme a prosíme – vytrvejte.

Staršovstvo benešovského sboru

➤ Byla svatba, byla ...

Věříte, že tohle povídání má být o chlebech pro potřebné? No, má. Ale začnu ho oklikou.

Počátkem září se vdávala naše nejmladší dcera Pája. Mimochodem, oddávajícím byl náš bývalý farář Tomáš Trusina a všechny nás tady srdečně pozdravuje. Svatba byla bájo ...

Ale zpět k merituu povídání.

V průběhu svatebního dne bylo samozřejmě podáváno množství jídla a pití. Z určité nervozity jsem se nemohla pořádně najíst, a tak jsem si vzala opravdu jen pár soust hlavního chodu. A uvědomila jsem si, že mnohde, a to i u nás v Česku, jsou lidé, kteří se každodenně nemohou pořádně najíst. Prostě na jídlo nemají, i když z různých – a ne vždy pochopitelných – příčin. Ano, myslím tím především lidi bez domova, i když vím, že maminky samoživitelky to často mají také hodně těžké.

My ve sboru připravujeme v letním období už řadu let chleby pro pražské bezdomovce. Vloni jsme ze systému pražského seniorátu vypadli, protože se mnohé měnilo za pochodu a některé služby se rušily. Pro letošek jsme zůstali součástí rozpisu. Ale podmínky byly trochu jiné. Skončilo předávání na krajní lavičce u Hlavního nádraží v Praze. Střeďeční výdej se přesunul do blízkosti nádraží v Holešovicích, čtvrtěční dokonce do Armády spásy na Smíchově. Poznali jsme tak jiná místa a zároveň i mnoho jiných lidí. Změna byla i v počtu chlebů.

Tedy – už jsem to tady někdy v minulosti psala, ale zopakuji: naše příprava spočívá v tom, že nakoupíme papírové sáčky, několik nakrájených bochníků chleba, paštiky, naložené okurky a naložené kousky paprik. Pak se nás nad těmito produkty sejde parta v presbyterně benešovského sboru a jedeme jak dráha. Jádro celé skupiny je už roky neměnné, občas se k nám přidávají další. Máme už prověřený systém, někteří mažou chleby, jiní mezi dva namazané krajíce nandají kousky okurek a paprik, další dává každý spojený dvojkrajíc do samostatného sáčku a sáčky pak do připravených tašek. Vlakem odvezeme do Prahy. Roky jsme takto připravovali sto až sto třicet chlebů (sáčků). Nu, a letos tím přesunem a všemi těmi změnami se počet potřebných chlebů snížil zhruba na šedesát, sedmdesát. A to ještě téměř polovina zbyla na nášup! Ovšem na druhou stranu – v těch Holešovicích to bylo takové klidnější, bezprostřednější než u Hlavy. Mohli jsme si navzájem popovídat a leccos se dozvědět. Na Armádě spásy jsme to předali jen službu konajícímu pracovníkovi; oni to další den rozdávají v ulicích mladistvým sami.

Uvidíme, co nás čeká příští rok. Každopádně my, co to připravujeme, máme setkávání nad chleby rádi; tvoříme malé milé společenství. Děkuji všem.

Mirka Nulíčková, FS ČCE Benešov

Zpráva staršovstva - za rok 2020 Sedlec Prčice

Nejdříve pár čísel

Náš sbor má k 31. prosinci 2020 celkem 64 členů. Dva členové sboru, s. Květa Křemenová a br. Petr Dubský zemřeli, br. František Hodík z našeho

sboru vystoupil. Členů s hlasovacím právem je 32, členů s povinností platit salár je 27. V daném roce zaplatilo salár 19 členů. Výše saláru oproti minulému roku nepatrně stoupla. Dárci, neevidovaní mezi platícími salárníky, byli 4.

Bohoslužebný život a další aktivity sboru a setkání silně ovlivnila jak jarní, tak podzimní nouzová protiepidemická opatření vlády.

Bohoslužebný život

Při nouzovém stavu farářka liturgii s kázáním rozesílala e-mailem, členům, kteří nemají počítač, je nosila osobně.

Důležitou součástí sborového života je setkávání účastníků bohoslužeb při kávě a občerstvení ve sborové kuchyňce, či v zimním období ve vytopené kapli. Rozhovory všech generací jsou příležitostí upevňovat sounáležitost sborového společenství. Tato setkání byla také silně omezena.

Nedělní škola pro mladší děti probíhala v dětské místnosti pod vedením s. Petry Bandhauer. V roce 2020 se konala 6x.

Hudební doprovod při bohoslužbách zajišťuje s. Klára Kabíčková.

Biblická hodina pro dospělé se konala 10x, mládež se sešla 6x, děti 8x.

Vánoční divadlo se rovněž nekonalo.

Mládež a děti se scházejí také při různých příležitostech, jako jsou víkendové pobyty a letní tábor pro děti a mládež ve Strměchách u Pelhřimova. Při těchto akcích se mládež z našeho sboru aktivně ujala práce mladších vedoucích. Tento rok se uskutečnil pouze letní tábor.

Ostatní sborové aktivity

Členové sboru se setkávají při různých příležitostech, jako jsou např. společné oslavy narozenin. Nezbytné opravy a úklid konáme svépomocí. Setkání sboru s našimi přáteli ze sboru Střešovice a U Salvátora se čtením knihy „Máj“ se letos pro nouzový stav nekonalo.

Pastorační aktivity sboru

Pastorační návštěvy konala farářka i členové sboru (hlavně s. Kratochvílová a s. Doktorová). Členům, kteří se neúčastní pravidelného sborového

programu, farářka nosí sborový časopis, informuje je o činnosti sboru, zve na sborové akce...

Navštěvuje nemocné v místní LDN, v Domově pro seniory a v Domě s pečovatelskou službou. Dochází do Dětského domova v Sedlci-Prčici, kde vede program s vyprávěním biblických příběhů (Vše jen pokud to nouzový stav dovolil).

Správa sboru

Staršovstvo má 6 členů a 2 náhradníky. Po smrti br. Dubského a odchodu br. Hodíka se práce ve staršovstvu ujali náhradníci. Kurátorem sboru staršovstvo zvolilo br. Jindřicha Součka. Program jednání staršovstva se skládá z rekapitulace událostí ve sboru v minulém měsíci a z připomínek členů k těmto událostem. Následuje rozhovor o programu na nadcházející období. Staršovstvo reaguje také na podněty a požadavky seniorátního výboru a synodní rady.

Ostatní sborové činnosti

Sborový web spravuje br. Jindřich Souček.

Sborový časopis SOBR vydáváme společně se sbory Soběhrdy, Benešov a s Husovým sborem v Čerčanech. Příspěvky do časopisu sbírá a sazbu připravuje s. Marie Stolařová ze sboru v Soběhrdech.

Aktivita navenek sboru

Z důvodu nouzového stavu se v kapli nekonaly koncerty dětí místní ZUŠ, houslový koncert ke Dni matek, ani předvánoční koncert Slávka Klecandra.

Dětská místnost byla dále otevřena i pro širší veřejnost s nabídkou katecheze dětí. Setkání vedla Petra Bandhauer.

Spolupracujeme s místním informačním centrem. Informace o sboru (bohoslužby, sborové aktivity), pozvánky na akce sboru – vychází v místním periodiku a na webových stránkách města.

Spolupracujeme s místním městským úřadem (starostkou města). Farářka se účastní různých shromáždění města – uctění památky padlých ze světových válek, výročí republiky, adventní shromáždění (promluva, modlitba). Tato shromáždění také nemohla být uskutečněna.

Ekumenická spolupráce

Farářka stále (zatím neúspěšně) jedná s katolickým farářem o možnostech další spolupráce: ekumenické bohoslužby, společné biblické hodiny.

Finanční situace sboru

Není příliš veselá, jak vyplývá ze závěrky. Ale neklesáme na mysli. Do budoucnosti zažádáme o dar z Fondu solidarity církve. Děkujeme všem dárcům, kteří nám pomohli se zaplacením personálního fondu (sboru Střešovice, Soběhrdy, Joelovi Matějkovi a Veronice Mauzerové a dalším). Také děkujeme za zvýšenou obětavost členů sboru.

Poděkování

Děkujeme všem, kdo se podílejí na duchovním životě sboru, praktickém provozu sboru a na materiálním zabezpečení sboru. Děkujeme všem, kdo svými aktivitami reprezentují sbor navenek. Děkujeme všem, kdo si uděláte na sborové aktivity čas, za vlídné slovo, za reakci kritickou i pochvalnou. Za to, že mnozí myslíte na sbor ve svých modlitbách a v neposlední řadě, že ho podporujete svým časem, zájmem, vlastním nasazením a penězi.

P. Jandečková děkuje všem za pomoc a podporu v její službě.

za staršovstvo: *kurátor sboru Jindřich Souček*

➤ Salvátorsko-sedleckoprčický táborový pobyt ve Strmýchách u Pelhřimova se konal od 18.7. do 25.7.

Tématem bylo: Jozue, ten porazil...

Táborový pobyt se vydařil, moc jsme si to užili. Počasí nám přálo a vše se obešlo bez vážných nehod.

Děti byly rozděleny do 4 skupin, které vedli zkušení vedoucí. Po dvacetiletém konání těchto pobytů už jde z větší části o naše odchovance, kteří se své úlohy zhostili na jedničky.

Program byl uspořádán tak, aby se střídaly různé typy aktivit, mimo polední klid a noční spánek moc volna není. Při pobytu také velmi dbáme na to, aby se děti učily překonávat různé sociální i zdravotní bariéry.

O naše žaludky se svým výborným jídlem opět staraly kuchařky Petra a Sylva. Všichni se vrátili domů spokojení a ve zdraví, s příslibem dalšího setkání na podzimním víkendovém pobytu.

Pavla Jandečková

➤ **Bazar použitého zboží**

V loňském roce ze známých důvodů neproběhl v Soběhrdech tradiční podzimní bazar. Uvažovali jsme, že to zkusíme na jaře, situace se však opakovala. Nakonec vyvstal nápad, že bychom mohli zkusit prázdniny. Kdoví jaká bude epidemiologická situace na podzim, dá se očekávat, že se zhorší a nebude možno nějaké akce konat a hromady pytlů plné šatstva nám opět zůstanou ležet a blokovat celou místnost. Také očekávané peníze budou chybět.

Bylo kolem dost rozpaků – lidé budou na dovolených, nebude dost pomocníků ani kupujících, kteří nebudou teď řešit, co si obléknou v zimě. Ale riskli jsme to.

Propagaci jsme měli myslím lepší než v minulých letech, kromě plakátů byly i pozvánky do schránek, a ovšem mailem. Na vyndávání věcí ze skladu přišlo v neděli hodně pomocníků, v pondělí a úterý se věci vybalovaly a rovnaly. Na tuto činnost se kupodivu vždy najdou ženy, které to dokonce baví. ☺ Prodej jsme otvírali jenom odpoledne a myslím, že to bylo ku prospěchu. Počasí bylo příjemné, teplé. Mezi zákazníky se objevovali zájemci, kteří třeba trávili dovolenou v okolí... V sobotu jsme vše opět díky většímu počtu lidí rychle uklidili, kostel a další místnosti umyli, dokonce díky Jirkovi Fojtů bylo i zbylé zboží hned odvezeno... a ještě jsme společně poobědvali.

Protože zájem o věci z druhé ruky všeobecně upadá, nedá se očekávat takový výnos jako před patnácti, deseti lety, ale přece to stálo za to. Už proto, že je to akce, na které se podílí nejen všichni lidé ze sboru, ale také různí kamarádi a příznivci.

Otázka zůstává – co bude dál... Protože zboží jsme dostávali z Německa od Dobříšských; a to všechno zařizoval farář Samuel Hejzlar, jehož si Pán života v ještě mladém věku letos v zimě odvolal a jehož smrti upřímně želíme. Měli jsme s ním mnohé kontakty a měli jsme ho rádi.

Marie Stolařová

OHLEDNUTÍ ZA TÁBOROVÝM SETKÁNÍM V LUHU U ČÍMÍ 14. - 20. 8. 2021

Byl to zvláštní rok. Podzimní porada se kvůli pandemii odehrála až na jaře a to online, jarní porada pak v létě. Nikdo pořádně netušil, jestli se tábor uskuteční, ale všichni jsme tak nějak cítili, že srpen bez setkání v Luhu by prostě nebyl to ono. A tak jsme sprádali plány. Průvodcem nám byl letos sám David – odvážný člověk a úspěšný voják. Možná, že on sám se zasloužil o to, že jsme nakonec všechny přípravy zvládli a v pátek večer se sešli u Dany a Sama Hejzlarových, abychom doladili poslední detaily.

Letošní táborové setkání bylo ve znamení několika změn. Po mnoha letech nás bylo výrazně méně a hlavní vedoucí si den před táborem pořídil berle – šikovný Jiřík. První ze zmíněných jsem si já osobně nejprve vykládala jako chybu v propagaci akce, ale posléze se ukázalo, že to bylo jen ku prospěchu. Měli jsme na sebe mnohem více času, který jsme trávili prakticky neustále spolu. Najednou to nebyli jen děti a vedoucí, ale byli jsme jedna parta – taková dočasná rodina – která si užívala každou společnou chvíli. Taky jsme si mohli dovolit s dětmi mnohem více tvořit a vyrábět – štíty, přístřešky, oběd a další.

Celým táborem nás provázel již zmíněný příběh o Davidovi – odvážném muži, který díky víře v Hospodina překonal nejrůznější překážky – hněv krále Saula, kvůli kterému musel opustit i svého blízkého přítele Jonatána, obra Goliáše, bojovné Pejištejce i vlastní touhu po pomstě. To vše se promítlo jak do jednotlivých her, tak do oblíbených scének, jejichž scénáře se opět ujal Petr Wagner, a vedoucí se chopili rolí herců.

Program zpestřil jak Marek Hudec, který opět připravil skvělou noční hru, tak Pepík Bartošek, jenž jedno deštivé odpoledne dětem promítnul fotky z cesty po Palestině, což doplnil o velmi pouťavé povídání – díky Pepíkovi, bylo to skvělé!

Zkrátka – bylo to opět krásné a opět je na co vzpomínat. Na krásný týden, který jsme letos víc než kdy jindy mohli prožít v rodinné atmosféře, jako velmi semknuté společenství dětí, praktikantů a dospělých, kteří si tak rádi hrají.

Vím, že vždy končím stejně, tedy poděkováním, ale určitě mi dáte za pravdu, že díky není nikdy dost. V prvé řadě bych chtěla poděkovat Pavlovi Stolařovi, že nám schválil pořádání tábora i za těchto netradičních podmínek. Dále kuchařkám Vlastě, Marušce a Líbě, které nejen že se pokaždé skvěle postarají o naše žaludky, ale jsou pro nás i studnicí moudrosti a útěchy ve chvílích nesnáží. Celý tábor by se neobešel bez party nadšených vedoucích a praktikantů – těm letošním, tedy Jonášovi a Kubovi patří můj zvláštní dík. O teologický rámec a biblické programy se skvěle postarali Lenka, Petr a Pepík. Díky i vám, milí rodiče, že jste nám i letos dali důvěru, abychom se týden starali o vaše děti.

Zvláštní díky patří Daně a Samovi Hejzlarovým, kteří nám opět dovolili celou akci pořádat v jejich úžasném areálu, bez kterého by tábor prostě nebyl to ono. Děkujeme!

Nakonec bych chtěla poděkovat Petrovi Wagnerovi a Jirkovi Fojtů – tedy třetinám hlavního vedení – díky kluci!

Už teď se těšíme na další setkání, které proběhne ve zcela odlišném termínu – 30.7. – 5.8. 2022.

Kateřina Slavíková

Plánovaný program na podzim v Soběhrdech

- **Nedělní bohoslužby v 10 hod** – rozpis kazatelů najdete na webu sboru
- **Biblické hodiny** (online s Šárkou Grauovou) budou zahájeny ve středu 6.10. od 20 hodin – připojení konzultujte se Šárkou.

Další sborový program:

- 2.10. 18 hod koncert **ExT Band** (pod pergolou)
- 15.-17.10. **víkendovka dětí a mládeže** (Jiří Fojtů, Petr Wagner)
- 17.10. 9:30-10:00 **zpěvy z Taizé** (Alena Vašáková a Matěj Šulc)
- 17.10. **rozloučení s Marií Boháčovou** (v rámci bohoslužeb)
- 21.10. 16 hod **školní koncert Archy**
- 13.11. 16 hod **Buchty a loutky (divadlo)**
- 21.11. 11 hod **vernisáž výstavy obrazů Ondřeje Balcara**
- 27.11. **adventní jarmark**

FS ČCE Benešov: Husova 656, 256 01 Benešov. Kazatel: Kateřina Frühbauerová;
tel: 731 177 145, e-mail: benesov@evangnet.cz, www stránky: benesov.evangnet.cz.
facebook: Evangelíci Benešov

Číslo účtu 233563947/0300

Kurátor: Jiří Zavadil

FS ČCE Soběhrdy: Soběhrdy čp. 21, 256 01 Benešov. Kazatel: Josef Bartošek;
tel: 604914582, e-mail: sobehrdy@evangnet.cz, www stránky: sobehrdy.evangnet.cz.
You Tube: [čce soběhrdy](https://www.youtube.com/channel/UCs0b3h3r3d3y); Číslo účtu 1190782/0300.

Kurátor: Pavel Stolař, 603 830 938

FS ČCE Sedlec-Prčice: Karla Burky 150, 257 92 Sedlec-Prčice. Kazatel: farářka
Pavla Jandečková, , tel. 604 185 520, email: sedlec-prcice@evangnet.cz
Číslo účtu 191782497/0300

Kurátor: Jindřich Souček

FS ČCE Zruč nad Sázavou: Zahradní 189, 285 22 Zruč nad Sázavou,
email: zruc@evangnet.cz, administrátor: Matěj Opočenský

Číslo účtu: 0162121008/0300

Husův sbor CČSH: Náboženská obec Církve československé husitské
Adresa: Husova 280, 257 22 Čerčany. Farář Wagner Petr

Telefon: 608 066 406

E-mail: cercany@ccshpraha.cz; web: ccsh-cercany.blogspot.cz/

*V případě, že nejste s kazatelem v pravidelném kontaktu a stojíte o návštěvu,
můžete ho nebo ji požádat na příslušném farním telefonu.*

Adresa redakce: FS ČCE Soběhrdy 21, 256 01 Benešov
Sazba Marie Stolařová, e-mail: marie.stolarova@centrum.cz
Vychází 4 x ročně.

Pro členy ČCE v Benešově, Soběhrdech a Sedleci-Prčici a Zručí n.S. zdarma.

Uzávěrka příštího čísla Soběhrdského bratra bude 27. listopadu 2021

Soběhrdský bratr:

Vydává sbor ČCE v Benešově a
sbor ČCE v Soběhrdech